

MED HÅP

TIL ALLE FOLK
MOTIVERE OG UTRUSTE FOR MISJON

NR 2 - 2018

OPERASJON MOBILISERING NORGE

Tangen 11, 4608 Kristiansand
Telefon : 38 09 97 65
E - post: info.no@om.org

OM-Norge på internett: www.om.org/no
Bankgiro: 3000 14 81009

Landsleder: Bente Hinz
Internasjonal leder: Lawrence Tong

Styret i OM Norge

Styreleder: Astrid Færden Gaare
Styremedlemmer: Ingar Bø, Per Arild Weiby,
Anne Berit Tangen og Gulleik Vatnebryn

Med HÅP til alle folk

Trykk: Synkron Media
Redaktør: Huimin Kim
Layout: Huimin Kim
Oversettelse/korrektur: Anne Berit Gomo
Ånestad, Anne Marit Viljoen, Benjamin Hinz og
Christin Mathiesen Reinholdtsen

#omnorge

Følg oss på

I forbindelse med elvebåt-besøket ble det mange evangeliseringsfremstøt i Strasbourg, ofte i form av musikk og dramaforestillinger som førte til mange gode samtaler.

7

● Innhold

4	Leder «Følg meg!» - Jesus		
6	Tema OM's elvebåt - Et tilbakeblikk		
12	Tema Logos Hope havnerapport		
		Intervju Helt klart! - Møt familien Hinz	14
		Direktørens oppdatering Vær ikke bekymret! - Lawrence Tong	17
		Rapport OM's arbeid verden over	18

Havnerapport fra LOGOS HOPE.
Erklær Puerto Barrios for «Guds
land».

13

«FØLG MEG!» – Jesus

Vi ønsker å se levende fellesskap av Jesus-etterfølgere blant de minst nådde. Denne flotte uttalelsen er den nye visjonen til OM internasjonalt. Dette er hva OM ønsker å arbeide mot, både globalt og lokalt.

Men hva er egentlig en Jesus-etterfølger? Svaret er utrolig enkelt, men kan likevel være så utrolig vanskelig. En Jesus-etterfølger er en person som følger etter Jesus. Det er ikke en person som bare beundrer Jesus, selv om han er verd all vår beundring. Det er ikke en person som bare har himmelbilletten i baklommen og som i ny og ne, eller ofte for den saks skyld, synger sanger til hans ære i kirken. Det er heller ikke en person som ærer Jesus med munnen, som sier han er kristen, som gjør kristne, gode aktiviteter, som har navnet sitt nedskrevet i en kirke- eller menighetsprotokoll.

Nei! En Jesus-etterfølger er en person som ikke klarer å ta øynene bort fra ham, som følger ham hvor han enn går, gjør det han gjør, sier det han sier og adlyder ham når han kaller, setter seg ned og lytter til ham når han taler. Er jeg en slik Jesus-etterfølger? Er du en slik Jesus-etterfølger?

Da Jesus begynte sin gjerning på jorden, kalte han til seg disipler. Vi kjenner til hvordan det skjedde. Han kalte brødrene Jakob og Johannes på stranden i Matt. 4,19 og også brødrene Peter og Andreas. Alle var opptatt med dagliglivets gjøremål. Disse fire var fiskere. De holdt på å vaske garnene. Så kommer Jesus. Han kaller dem. Han gir dem ingen løfter. Han prøver ikke å overbevise dem. Han sier bare helt enkelt: «Følg meg!» Og hva skjer så? Jo, de slipper det de har i hendene, garnet, og straks går de etter Jesus. Så enkelt. Og så vanskelig. De må ha sett noe i Jesus som gav dem en overbevisning om at han var verd å følge. Det var verd å gi avkall på det livet de hadde levd før han kom. De visste ikke hvor han ville føre dem. De visste ikke hva han ville vise dem. Men de trodde ham.

Disiplene blir med på en utrolig reise med Jesus. De hører ham undervise om Guds rike som har kommet nær. De ser ham helbrede syke, kaste ut demoner, stille stormen og rense spedalske. Ja, ofte fikk de høre på når han refset fariseerne og de skriftlærde og de fikk se mange undere. Hvorfor ville Jesus ha disipler, egentlig? Har du tenkt på det? Det var fordi de skulle lære av ham, slik at de kunne gå ut og gjøre det samme som Jesus gjorde, etter at han selv var dratt opp til himmelen. Han sendte dem ut på noen prøverunder. To og to. Og de kom glade tilbake. De var og ble i sannhet Jesus-etterfølgere. Nesten alle av Jesu nærmeste disipler måtte gi sitt liv for sin mester.

I dag er det så mange røster som roper etter vår oppmerksomhet. Jeg nevner bare TV og den digitale verden. Trenger jeg si mer? Gjennom den digitale verden følger vi utrolig mye. Vi følger berømte personligheter på Snapchat, Instagram, Twitter og Facebook. Vi følger bloggere, interiørdesignere, familie og venner.

Mobilen får stadig nye oppdateringer fra disse «viktige vennene» våre, og vi må inn og sjekke. Sjekkingen tar opptil flere timer. TV-en bare surrer og går. Og tiden går. Men HVEM følger vi egentlig?

Hva skal vi gjøre i dag hvis vi vil bli en Jesus-etterfølger?

Jo, vi må gjøre det samme som disiplene. Slippe det vi har i hendene og begynne å vandre etter Jesus. Hvordan gjør vi det da? Vi må begynne med Guds Ord.

Lese hele Guds Ord, finne ut hva Jesus forkynnte, forkynne det samme budskap.

Gjøre det samme som Jesus gjorde. Det er jo nettopp det en etterfølger skal gjøre.

Ikke gå egne veier og deretter rope på Jesus for å få hans velsignelse.

Når vi nå forkynner ordet om frelse og omvendelse for de minst nådde, må målet være at de som tar imot budskapet ikke bare ber en frelsesbønn, men blir etterfølgere av Jesus.

De vil bli disipler som gjør Jesu gjerninger der Gud setter dem.

Og for at det skal bli slik må vi ta en liten sjekk av oss selv igjen.

Vi som ønsker å se Jesus-etterfølgere blant de minst nådde, er vi selv etterfølgere?

Gjør vi selv hans gjerninger på det sted som Gud har satt oss? Er vi ham lydige?

Følger vi ham i vårt daglige liv....eller lever vi vårt eget liv? Og ber ham velsigne våre beslutninger.

Vel, jeg tror Jesus er den samme i dag. Jeg tror han kaller på oss i dag og finner oss der vi er opptatt med våre egne ting.

Så sier han: «FØLG MEG!» Kan du høre ham kalle?

Det er min bønn at jeg, når jeg nå tar over lederskapet i OM Norge, kan være en ydmyk og lærevillig leder. Jeg ønsker å selv være en trofast Jesus-etterfølger.

Jeg ønsker å søke hans veier for OM Norge fremover, slik at vi som organisasjon kan si: «Vi følger Ham».

Gud velsigne deg

BE

GI

GÅ

BENTE HINZ

Daglig leder OM-Norge

OM's elvebåt—et tilbakeblikk

I tre måneder, fra januar til mars 2018, seilte OM's elvebåt på Rhinen. De anløp Arnhem, Dordrecht, Bonn, Mainz, Strasbourg og Mannheim. Om bord var et internasjonalt mannskap på 80 personer som delte evangeliet og mobiliserte kristne til å leve misjonerende liv, i Nederland, Tyskland og Frankrike.

Kristne kan fortsatt mobiliseres

Stefan er pastor for en liten landsbykirke med få medlemmer. «The Agency*» opplevelsen om bord ga ham et adrenalinkick hver gang han kom inn i et nytt rom. «Som pastor kjente jeg budskapet og konseptet som The Agency prøver å formidle», reflekterte han, «men likevel gjorde opplevelsen troen min mer praktisk og virkelig». Det som gjorde størst inntrykk var rommet med mye støy—her lærte han å være stille for å høre Guds rolige stemme gjennom kaoset. Besøket ga ham ny motivasjon til å trofast fortsette å tjene Gud der han er.

*«The Agency» er en misjonssimulator bygd over «Escape Room» prinsippet. Hvert rom illustrerer noe om Gud eller det kristne livet, og oppgaver må løses før man kan gå videre.

Elvebåten og fellesskapet ombord har hjulpet og inspirert lokale troende, og også blitt en kilde til fornyet energi og misjonsvisjon for tidligere OMere.

«Å snakke med menneskene i land var min favoritt del av The Agency opplevelsen», sa Jelle, som tidligere hadde arbeidet på bokskipet Logos Hope, «det minnet meg på det jeg elsker å gjøre, og som jeg har savnet etter at jeg kom hjem fra Logos Hope».

«Elvebåten har vært som et friskt pust for disse tidligere OMerne, som en påminnelse om hvorfor de er her», sa lederen for elvebåten, Peter Nicoll (Sør Afrika),

«og jeg ber om at dette vil føre til handling og frukt i

The Agency motiverer til handling

Mannskapet som hadde ansvaret for den delen av The Agency som foregikk i land, spilte roller forkledd som opprørsk tenåring, uteligger, prostituert eller hallik, for å illustrere noen av de minst nådde gruppene i våre samfunn. Denne måten å styrke bevisstheten om misjonsoppdraget på, ble veldig godt mottatt.

Spesielt tenåringer har vokst på å gå gjennom denne «misjonssimulatoren», og fått større kjennskap til hva de tror på og hvordan de kan dele det. En tenåringsgutt fortalte at han hadde lært at dette med å fortelle om Gud «kan også være en kort og enkel prat med noen». En annen gutt trakk paralleller til historien om Jesus som kom ned på jorden for å bli menneske, da han hørte historien til den «hjemløse personen» som endte opp på gaten da han ble sparket fra en høy posisjon i forretningslivet. En av skuespillerne utfordret en tenåringsjente med spørsmålet:

«Hvordan kan du tro noe du ikke kan se?» Jenta svarte: «det handler ikke om å se for at jeg skal tro, men heller at troen gjør at jeg ser». To gutter på 13 år var nesten på gråten under evalueringen i etterkant: «Jeg har ingen unnskyldning, jeg er nødt til å fortelle vennene mine om Jesus», sa de. En 19-årig gutt delte at han ble motivert til å reise ut på OM's skip, Logos Hope. Mange av deltagerne beskrev elvebåten som pedagogisk og tankevekkende.

Selv om The Agency var beregnet på et yngre publikum, ble en mann midt i femtiårene utfordret av opplevelsen til å gjøre mer for Gud og sa: «Jeg må komme meg hjem og revurdere hele livet mitt.» Samtalene med den noe eldre aldersgruppen førte til dype diskusjoner om hvordan man lever et Guds-reflekterende liv. «Det å dele evangeliet burde være vår naturlige respons, det er en del av kristenlivet», reflekterte en middelaldrende kvinne.

«Jeg innser at det ikke trenger å være så vanskelig, det handler jo bare om å dele min historie!» Den eldste som opplevde The Agency, var den 90 år gamle bestemoren til Michael Radloff, leder for forberedelsene til elvebåtenes besøk i Strasbourg. Hun ble med på hele «Escape Room» opplevelsen.

TILBAKEMELDINGER FRA BESØKENDE

«Passer bra til kirkens ungdom. Det kommuniserer godt med unge mennesker.»

«OM bruker en annerledes tilnærming, jeg ble overrasket og imponert. Det var aldri kjedelig, heller det motsatte.»

«Jeg elsker de kreative måtene dere har brukt til å forklare Gud, og hans hjerte for verden.»

«Kristne generelt trenger å være mer bevisst på sin identitet i Kristus og rollen som hans agenter.»

«Dette er en ny og utradisjonell måte å vise folk at deres liv som kristne kan være annerledes, ikke kjedelig. Mer enn ukentlig kirkegang; aktivt gjøre noe og bli brukt av Gud blant venner, medelever, kolleger, naboer ...»

Lokal støtte

«Det har vært som et stort eventyr å være med på elvebåt-prosjektet helt siden oktober ifjor», fortalte leder for forberedelsene i Dordrecht, Bas Groen (Nederland), under takketalen til støttespillerne. «Over tusen besøkende i løpet av det korte oppholdet er langt over det jeg hadde forventet».

Den dagen elvebåten skulle ankomme Dordrecht arbeidet Bas fortsatt med å finne løsning på problemet med søppeltømmingen. Han hadde fått beskjed om at den opprinnelige avtalen med gratis tømning av søppel ikke lenger gjaldt pga en regelendring. Heldigvis eller egentlig Gud-vis, kom hjelpen via en lokal kristen organisasjon, til Bas' store lettelse.

Elvebåten mottok økonomisk støtte fra kristne over hele verden for å kunne gjennomføre det tre måneder lange prosjektet. I tillegg mottok de generøse gaver lokalt, både av mat, gratis vaskeritjenester og hjelp fra mange lokale frivillige som til sammen gjorde det mulig for elvebåten å seile, og ta imot tusenvis av besøkende om bord.

Samarbeidsprosjekt

En av sponsorene i Bonn, Tyskland, har lenge vært en støttespiller for OM. Han inviterte en gruppe kristne forretningsfolk til møte ombord, slik at de fikk mulighet til høre om OMs arbeid. Slike møter ble også arrangert for andre grupper, hvor OM og elvebåt-prosjektet ble presentert for folk fra lokale menigheter.

Personell fra OM-feltene i Nederland, Tyskland og Frankrike kom om bord for å følge opp deltakerne på The Agency. De ga informasjon om muligheter i OM, samt tilbud om oppfølging i månedene fremover.

Andre OM-ledere, inkludert lederteamet for Europa, kom for å besøke båten og selv oppleve The Agency, noe som ga dem en bedre forståelse av prosjektet.

Foto over: Takketalen til menighetsledere og støttespillere som gjorde elvebåt-besøket i Arnhem mulig.

Til tross for at det var begrenset antall lugarer om bord, ble en lugar reservert til bønnerom for å oppmuntre til kontinuerlig forbønn. Elvebåtens lederskap ønsket å prioritere bønn, overbevist om at tjenesten ikke ville være effektiv uten. Bønnerommet ble dekorert med visuell kunst, tegninger og dikt for å legge til rette for samtaler med Gud, og inspirere til å «skape» med Skaperen.

Gjennom notatene som ble skrevet på tavlen i bønnerommet kom det frem at Gud ønsket at mannskapet skulle oppmuntre hverandre.

Bønnerommet var ikke bare for besetningen, men også åpent for besøkende fra lokale kirker og de frivillige medarbeiderne i hver havn, slik at de kunne være med å be gjennom hele havneoppholdet.

«Når besøkende kom inn i rommet, var det en umiddelbar følelse av familie og av et samlet engasjement i Herren, fordi vi har samme hjerte, visjon og ønske», sa Lina* (Canada), som hadde ansvar for det døgnåpne bønnerommet.

*navnet endret for å beskytte identiteten.

I 1984, var David på rehabilitering for rusmisbruk og hadde i tillegg utfordrende familieproblemer. Han møtte George Verwer på et OM-møte, hvor George tok seg tid til å lytte til Davids historie. «George satte seg ikke over meg, han gikk inn i mine sko.»

«Jeg ble oppmuntret over at George også strevde med noe av de samme tingene som jeg gjorde. Han hadde ikke trengt å bruke så mye tid på meg, men han gjorde det allikevel.»

33 år senere på et annet rehabiliteringssenter, møtte han en rådgiver som tidligere hadde arbeidet om bord på Doulos (ett av OMs skip). David følte at han måtte begynne å tjene Jesus med en gang, og på nettet fant han muligheten til å tjene to uker som frivillig på OMs elvebåt, da de lå til kai i Strasbourg. Gud brukte Davids historie til sin ære!

Besetningsmedlem Davids reise

Neste skritt

27 medlemmer av mannskapet om bord dannet en gruppe for å oppmuntre hverandre mens de søkte Gud om hva som skulle bli neste skritt, etter elvebåtprosjektet. De brukte tid på å søke Guds ledelse mens de vurderte sine sterke sider og talenter. Gyongyi (Ungarn) kom til et punkt hvor hun forsto at nå er hun den eneste misjonæren utsendt fra Ungarn. «Hvor er alle mine landsmenn?» undret hun, «hvorfor reiser ikke de ut i misjon?»

For mange besetningsmedlemmer og besøkende, ble det tre-måneders lange forsøksprosjektet med elvebåten en livsforvandlende

opplevelse. Teamet håper at den neste generasjonen av kristne vil ta del i misjon

"Hvor er mine landsmenn?"

som «autoriserte agenter».

Gruppen som sammen søkte Gud for neste skritt

Malermester
Bjarne Andreassen tlf: 91 58 60 70
Tømmerstø, Kristiansand
malings/tapetsering/gulvlegging/sliping

Puerto Barrios, Guatemala 3.- 22. mars 2018

Byens ordfører, Hugo Sarceño, foretok den offisielle åpningen av Logos Hope for publikum. Det første han gjorde da han overtok ordførerstolen var å erklære Puerto Barrios «Guds land», og velkomsthilsenen hans var derfor spesielt hjertelig når han uttrykte at det ikke var noe slumpetreff at et misjonsskip var i byen.

I tillegg til arrangementer i nærmiljøet, reiste flere team innover i landet for å dele kunnskap, hjelp og håp. De følte seg privilegerte som fikk oppleve gjestfriheten hos Guatemalas innbyggere på reisene gjennom deler av landet.

HAVNESTATISTIKK

Antall solgte bøker **19,848**

Antall besøkende **36,630**

Utdelte bibler og nytestamenter **1,147**

Deltagere på arrangementer **2,954**

Utdelt kristen litteratur **40,125**

Forhindrer moderne slaveri

Viktige redskaper for å kunne bekjempe menneskehandel ble gitt på et seminar organisert av Logos Hopes Hjelpetjenesteavdeling. Gjennom diskusjoner, videopresentasjoner og et overbevisende dramastykke fikk studenter, lærere, politifolk og ledere for ulike stiftelser lære om hvordan menneskehandel har blitt vår tids slaveri og genererer enorme illegale pengesummer som verdens nest største kriminelle virksomhet etter narkotikahandel.

Logos Hopes leder, Pil-Hun Park (Sør-Korea), understreket viktigheten av slik opplæring: «Ikke bare i Guatemala, men over hele verden. Vi kan alle bli en del av løsningen. Jeg håper dere vil dele kunnskapen dere har fått her videre med andre. Nå er det på tide at alle begynner å arbeide sammen: Myndighetene, Kirken, politiet, skolene – alle må samarbeide».

Studentene deltar i et forebyggingsprogram mot menneskehandel

"Vi trenger en handlingsplan for å bekjempe menneskehandel."

Leder av stiftelsen «Faith in Action», Salvador Yanez, uttrykte takknemlighet til teamet som hadde holdt seminaret. «Dere aner ikke hvor viktig det er for våre ledere, barn og ungdom å få denne nyttige informasjonen som kan redde liv», sa han. «Vi trenger en handlingsplan for å bekjempe menneskehandel».

Rektor på Harvard College i Puerto Barrios, David Ortega, sa på slutten av seminaret at han nå hadde fått mye ny kunnskap å dele med studentene sine. «Vi må alle bidra utfra stillingene våre i samfunnet for å gjøre det vi kan for å redde barna våre».

Eslin Hernandez, som har startet stiftelsen «Hope of Life», kunne fortelle at de nå er i gang med å bygge et hjem for de mest utsatte kvinnene, og sa at «dette seminaret har vært et bønnesvar for meg».

Besetningen på Logos Hope fortsetter å be om at deltagerne på seminaret vil ta med seg det de har lært ut i hverdagen, fortelle om det til andre og slik hjelpe til med å forhindre at stadig nye blir ofre for menneskehandel i Guatemala.

Kaller Gud deg til å ta skrittet ut i misjonens tjeneste og bli med på Logos Hope?

Gå til nettsiden www.omships.org/opportunities for mer informasjon om hvordan du kan bli med på dette store troseventyret.

Belønning for ventetiden

Blant de tusener av mennesker som besøkte Logos Hope under havneoppholdet i Puerto Barrios var Esther Thompson.

For henne var det en 15 år gammel drøm som gikk i oppfyllelse. To ganger tidligere har OM-skipet Logos II besøkt Guatemala, men begge gangene var hun forhindret fra å komme.

Hun hadde bedt om at hun en dag måtte få muligheten. «Puerto Barrios var ikke med på den opprinnelige reiseruten til Logos Hope, men jeg ba uavbrutt til Gud, og nå har han mirakuløst fått skipet hit til landet», sa Esther.

Hun fortalte besetningen om livet sitt: Fra hun var 18 til hun var 39 hadde hun alltid hatt en følelse av makt og uovervinnelighet. Hun var eksotisk danser på kabareter og puber, og elsket rampelyset, applausen og pengene hun tjente. «Jeg eier livet», tenkte Esther den gangen, men da hun rundet 40, var hun sliten, lei og frustrert. «Jeg hadde alt – hus, klær, smykker og luksus, men hver dag ble jeg litt tristere, inntil jeg kom til det punktet at jeg ønsket å ta mitt eget liv.»

En nabo ga henne en Bibel og sa noen ord som forandret alt. «Hun fortalte meg om Jesus, og om det å ha et personlig forhold til ham, om hvordan Jesus kunne frelse meg, sette meg fri fra håpløsheten og gi meg evig liv. Jeg tok imot Jesus i visshet om at jeg nå fikk den største og mest dyrebare gaven av alle».

Livet hennes ble totalt forandret. Hun ble med i en menighet, studerte teologi, begynte å arbeide blant ungdom og kom tilbake til landsbyen sin i nærheten av Puerto Barrios i fjor, for å arbeide som misjonær i en alder av 70 år.

Esther Thompson møter Logos Hopes maskot, El Capitano

"Han har gjort min drøm om å få bli kjent med håpets og kjærlighetens skip til virkelighet."

Esther var full av følelser da hun kom inn i bokhandelen på Logos Hope. Hun ble med på et seminar, og delte sitt vitnesbyrd om bord.

«Jeg vil aldri glemme denne dagen», sa hun. «Jeg føler at Gud har gitt meg en påskjønnelse etter å ha gått denne lange veien.

Han har gjort min drøm om å få bli kjent med dette håpets og kjærlighetens skip til virkelighet».

Studentene besøker International Café på Logos Hope.

Respons fra lokale besøkende

«Det interessante med dette skipet er at det snakkes så mye om Gud. Det er flott at dere kjenner vår Gud, at han er før alle ting og at ingenting er mulig uten ham».

– Yesenia Escobar

«Jeg vil takke for at dere kom til akkurat vår havn! Jeg var så glad for å få komme om bord på skipet, og jeg elsker fortellingen om den fortapte sønn.

Mine hjerteligste hilsener fra Puerto Barrios. Alt godt!»

– Escarlet Exmucane Catalan

«Jeg likte godt omvisningen på Logos Hope. Jeg elsker formålet med skipet – å bringe håp til land der de har liten eller ingen kunnskap om at Jesus er vår Herre og Frelser».

– Ana Lucia Martinez Sanabria

Helt klart!

-Møt familien Hinz

Hvem er familien Hinz?

Vi er en familie på fem; en dansk pappa som elsker å løpe og klatre i de norske fjell, en mamma som har minst fem baller i luften på en gang. Eldstegutten Benjamin på 13 som elsker Jesus inderlig og har et stort hjerte for de rundt seg.

Fotballgutten Johannes som nettopp har fylt 12 år er den av oss som bare elsker å få gode og lange klemmer, mens minstemann, gladgutten Jeremias på 9, er full av energi til alle døgnets tider. Felles for oss alle, er at vi elsker god mat. «English breakfast» er fast rutine i helgene og ellers er indisk mat favoritten hos oss voksne, mens kurdisk mat er storfavoritt hos alle de tre guttene.

Vi liker friluftsliv; vi klatrer i vegger, skoger og fjell og de to minste er ofte å se på fotballbanen i rød lyngdalsdrakt.

Mamma tar bilder til alle de andres kjedsommelighet.

Hvordan ble du Bente, kjent med OM for første gang?

Det var allerede i 1990 da Gud hadde vist meg veldig tydelig at han ville jeg skulle reise til India som misjonær. Jeg var bare 18 år på det tidspunktet og det var ikke bare å knipse i fingeren og reise til India. Hvem i all verden skulle jeg reise med?

Da fant jeg OM, og de neste ni årene som jeg fikk tjene med organisasjonen i India ble fullstendig livsforvandlende for meg. Både møtet med alle de forskjellige flotte OM-menneskene fra ulike verdenshjørner, med samme mål og samme hjerte om å nå ut med evangeliet koste hva det koste ville, og det indiske folket som bergtok meg fra første stund, har vært med å forme meg som menneske og som kristen.

Hvordan var det å komme hjem fra India? Opplevde du noen utfordringer?

Det var selvsagt veldig tøft å komme hjem fra India etter ni år som misjonær. Jeg kan enda huske den første opplevelsen da jeg skulle besøke min søster som bodde i Oslo og gikk i en stor menighet der. Vi var samlet en gjeng etter møtet, som vi jo pleier i Norge, for å prate og ha fellesskap. Men jeg kom aldri inn i samtalen med de andre. I India, sammen med teamet mitt, hadde vi vært fullstendig opptatt av en ting; å se mennesker bli frelst! Hvordan nå universitetsstudenter? Bønn, bibelstudier, stille tid med Gud, hva har Jesus gjort i dag? Hva kan vi takke ham for? Frelsen.

Og her satt jeg og visste ikke hva jeg skulle snakke om med disse unge voksne som var opptatt med nye gardiner, hus og interiør og ulik musikk. Jeg følte meg

Og så kom Anders?

Ja, det kan man godt si. Så kom Anders. Den blyge og sjenerte og ikke minst veldig kjeffe mannen, kom til Bergen for å gå på bibelskole.

Dette var i 2001. Jeg hadde allerede gått på denne bibelskolen i to år og jobbet nå der som miljøarbeider, sekretær og lærer.

Vi ble fort kjent og fort forelsket. Jeg hadde jobbet lenge med OM og kjente OM-reglene for dette med å bli kjæreste: at man måtte spørre ledelsen først.

Selv om jeg var 29 år gikk jeg inn på rektors kontor og spurte ham om vi fikk lov til å bli kjæresten.

Han bare lo og ble veldig glad. Senere giftet vi oss og fikk guttene en etter en. I 2006 flyttet vi til Lyngdal.

Hvordan ledet Gud deg til å søke på stillingen som landsleder for OM Norge?

Etter at jeg kom hjem fra India har jeg beholdt et brennende hjerte for misjon.

Jeg brenner for å inspirere menigheter, enkeltpersoner, familier, gamle som unge, til å involvere seg i misjon både ved å reise ut, be og støtte økonomisk. Jeg har hatt med meg flere team til India enten via bibelskolen som jeg jobbet på, eller gjennom den menigheten vi som familie er aktive medlemmer av, Filadelfiakirken i Lyngdal.

Det har bare vært positive opplevelser. Jeg har også hatt team med meg til Polen og som familie har min mann og jeg vært på misjonstur til Mongolia, Polen og nå med guttene to ganger til Moldova.

Når vi har vært på misjonsteam i Moldova har vi reist gjennom OM.

Vi har sett hvor mye det gjør både med oss og barna våre, å få lov til å være med på slike misjonsturer – det skaper et engasjement og hjerte for mennesker som ikke kjenner Jesus, og dette engasjementet er jeg sikker på vil vare hele livet for våre barn – og det vil hjelpe dem til å ta gode valg i fremtiden.

For syv år siden, da OM Norge lyste ut stillingen om at de trengte ny landsleder, hadde jeg veldig lyst til å søke. Men daværende situasjon med tre veldig små viltre gutter og en mamma som skulle ha jobbet på fulltid i OM Norge med mye reising, var ikke en veldig attraktiv tanke for min mann, og det skjønte jeg godt. Det var ikke tid for det da. Men nå, nå var det tid.

Da jeg så utlysningen igjen i fjor høst, brant det i mitt hjerte; Og jeg kjente at dette har jeg bare så lyst til. Jeg så for meg at drømmen om å komme rundt til menigheter for å mobilisere og inspirere i vårt ganske land endelig kunne bli en realitet. Men hva ville Anders tenke om dette nå?

Ville det bli et «nei» igjen? Jeg spurte ham samme kveld og til min store overraskelse sa han med en gang, «den synes jeg du skal søke på».

Han fortsatte med å fortelle meg om en merkelig opplevelse han hadde hatt uka før.

Mens han var på jobb en dag synes han at Gud sa til ham at vi skulle bo i en leilighet i Kristiansand.

Og min mann som ikke en gang liker tanken på å bo i leilighet! Da begynte han å lure på hva Gud hadde av planer for vår fremtid, og da jeg uken etter kom med denne stillingsannonsen visste han bare at han ikke kunne si «nei».

Vi kjenner begge at Gud har vært med i både søknadsprossessen og intervjurundene med styret i OM Norge. Vi har hele tiden hatt en indre fred om at det blir som Han har tenkt. Og i våre bønner har vi sagt til Gud: «La din vilje skje!»

Familieandakt rundt kjøkkenbordet. Fra venstre: Anders, Benjamin, Johannes, Jeremias og Bente.

Hva tenker resten av familien om det at du skal være leder for OM Norge?

Hele familien er veldig positive. Og hadde de ikke vært det, kunne jeg ikke ha søkt.

Dette er en beslutning vi har tatt sammen og målet er at også Anders etter hvert blir med i OM Norge på fulltid. Helt siden jeg søkte på jobben har vi bedt om Guds ledelse som familie. I våre daglige andakter har vi bedt om at han skal lede oss konkret slik at vi kan være midt i det han har for oss.

Av guttene har Benjamin vært spesielt ivrig og gleder seg til å bli med meg rundt til menigheter og inspirere til misjon. Da jeg ble tilbudt jobben trengte han selv å få et konkret svar fra Gud om at det var dette Gud ville. Han ba en dame i menigheten om å be for en spesiell sak uten å si noe mer. Hun hadde ingen aning om hva han tenkte på. Hun fikk det ordet fra Gud at «Gud har satt foran deg en åpen dør som ingen kan lukke». Han var bare sol og glede da han kom hjem fra bønnemøtet. Så vi tror at Gud har ledet oss i dette.

Hva er dine visjoner for dette nye steget?

Helt klart at OM skal bli mer kjent i landet vårt. Jeg har alltid undret meg på hvorfor det er så få folk som vet hva OM er? Jeg har alltid måttet forklare; «Joo, det er en sånn organisasjon nesten som Ungdom i Oppdrag». Fordi jeg selv har opplevd hvor livsforvandlende det har vært å være på team med OM, ønsker jeg å videreformidle dette til menigheter i hele vårt kjære Norges land, fra sør til nord, fra øst til vest.

Jeg ønsker å gjøre OM sitt arbeid mer kjent både i menigheter og i andre kristne organisasjoner, slik at mange flere kan få mulighet til å reise ut i misjon, korttid eller langtid. Jeg ønsker også at OM Norge i en sterkere grad får et ansikt utad i Norge.

Når vi tenker på de minst nådde folkegruppene i verden i dag, finner vi også mange av dem i vårt eget nabolag. De bor nå i Norge som flyktninger. Derfor håper jeg OM i fremtiden kan, sammen med lokale menigheter, nå ut til våre nye landsmenn og asylsøkere slik at vi kan se LEVENDE FELLESSKAP AV JESUS-ETTERFØLGERE BLANT DE MINST NÅDDE også her hjemme. Det er litt av min visjon.

Jeg setter stor pris på alle som vil være med å be for eller på andre måter støtte meg og min familie i den rollen jeg går inn i som landsleder for OM Norge.

STØTT Bente?

GI EN GAVE TIL
3000.14.81009

Merk : Bente Hinz

OM's Kom Sammen helg

Det ble en flott OM helg på Langesund Bad, fra 20.-21. april 2018.

Blant deltagerne var folk helt fra pionertiden i OM Norge, andre tidligere OMere, styremedlemmer og folk som er interessert i arbeidet. Programmet var inspirerende med god forkynnelse, lovsang og historier fra «gamle dager», godt fellesskap og nydelig mat. Mange satte pris på å møte OM's internasjonale leder, Lawrence Tong, og OM Norges nye landsleder, Bente Hinz.

I etterkant skrev hovedtaleren, Lawrence Tong, på OM's intranet, at han nettopp hadde kommet hjem etter besøk i OM Norge. «Det var flott å møte den nye landslederen, Bente Hinz, som overtar lederskapet i juni. Hun er åndelig, full av energi og visjoner for arbeidet i Guds rike. Tidligere var hun i OM India i ni år, og nå tilbake i OM som leder for arbeidet i Norge. Jeg ble også dypt imponert over familien hennes, en mann som støtter henne fullt og helt og barn som åpenbart elsker Herren. Jeg har stort håp for OM Norge og Bentes lederskap, og ser frem til å høre mer om hvordan vår misjon vil vokse i denne delen av verden.»

Direktørens oppdatering

LAWRENCE TONG

Vær ikke bekymret!

Bekymring og frykt er åndsfrender med ganske like symptomer, men de har helt forskjellig opprinnelse.

Frykt kan være en nyttig reaksjon på umiddelbar fare, eller trussel.

Bekymring er en følelsesmessig reaksjon på vage, mulige trusler.

Den rent fysiske reaksjonen på frykt (adrenalin, blodtrykk, fordøyelsesproblemer, muskelspenninger, osv.) blir farlig når bekymring holdes fast ved over tid. Uttrykket «det handler ikke om det du fortærer (spiser), men det som fortærer deg» beskriver denne personlige, stille og unødvendige byrden vi kaller bekymring.

Det som skaper bekymring for en person, gjør ikke en annen person bekymret. Til syvende og sist er alltid selve roten til bekymring en manglende tro på Guds kjærlighet til oss. Ironisk nok kan vi bli bekymret over vår mangel på tro(!), mens fokus på løftene hans vil sette oss fri i stedet. Hvis vi ikke klarer å godta at våre planer ikke går vår vei, eller at våre bønner ikke blir besvart slik vi forventet, kan det bli feller som gjør oss ekstra mottakelige for bekymring. Når jeg får høre nyheter som kan bety dårlig nytt som OM's øverste leder, er min første reaksjon bekymring, og jeg føler meg sårbar og uvitende. Etter at jeg har fordøyd nyheten en times tid, er jeg i bedre stand til å respondere.

Denne strategien vil jeg anbefale til enhver som står ovenfor en følelsesmessig utfordrende situasjon: Overgi den i Guds hender, og vent på hans fred.

I Bibelen står det:

«Vær ikke bekymret for noe! Men legg alt dere har på hjertet, fram for Gud. Be og kall på ham med takk. Og Guds fred, som overgår all forstand, skal bevare deres hjerter og tanker i Kristus Jesus.» (Fil 4,6-7)

Paulus hadde sannelig grunn til å være bekymret – mer enn vi noensinne vil ha. Logisk tankegang er på kollisjonskurs med kronisk bekymring, men allikevel må det tas en logisk beslutning: Stoler jeg på Gud, eller ikke?

Hvis svaret mitt er ja, kan jeg overgi meg til Gud som israelittene gjorde i 2. Krøn 20,12: «... vi vet ikke hva vi skal gjøre, men våre øyne er vendt mot deg.» Vi kan føle oss maktesløse når vi står ovenfor situasjoner vi ikke var med på å skape i første omgang. Allikevel, midt i stormen, kan vi overgi oss til Gud og hans fred som er nok for oss, og som hjelper oss å finne balansen på tross av tøffe omstendigheter.

Små steg

Før eller siden må vi våge å være sårbare og betro oss til en annen person hvis vi skal kunne legge all vår bekymring over på Gud, og la dem forbli hos ham. Slik kan du gå fram:

a) Lag en liste over alt du bekymrer deg over, skriv ned slik at du kan brenne lappen etterpå.

b) Finn ut hvilke ting du faktisk ikke kan gjøre noe med; slett dem fra listen.

c) Få en god venn til å gå igjennom listen for en realitetssjekk.

d) Flytt lyskasteren fra deg selv og over på mennesker som også sliter med lignende bekymringer.

Se aldri ned på, eller kritiser andre som strever med bekymringer.

Gjør deg fortjent til deres tillit og villighet til å være åpen og ærlig, slik at du kan gå veien sammen med dem.

Vær villig til å jobbe igjennom vanskelighetene.

Sett oppnåelige mål og ikke glem å feire de små seirene. Hjelp dem å få perspektiv på utfordringene og oppmuntre til å gi uttrykk for takknemlighet hver dag. Det jeg lengter etter, både på et personlig plan og for OM, er at vi vil skape hjem hvor ingen blir fordømt for å være menneske; snarere sørger vi for at hjemmet har et miljø hvor tillit og anerkjennelse driver ut bekymring gjennom erfaring av Guds omsorg.

Søk Herren hver dag, og stå på hans løfter:

«Kom til meg, alle dere som strever og bærer tunge byrder, og jeg vil gi dere hvile! ta mitt åk på dere og lær av meg, for jeg er mild og ydmyk av hjertet, og dere skal finne hvile for sjelene deres. For mitt åk er gagnlig, og min byrde er lett.» (Matt 11, 28-30)

Jeg forstår første halvdel av disse versene, men at Jesu' åk og byrde er lett er fortsatt et mysterium for meg. Jeg vet at han aldri lyver, så jeg kan så visst hvile i ham, fri fra bekymring.

ZAMBIA : Aldri så mørkt at det ikke går an å bli satt fri

«Ikke gi meg opp». Dette sa Wilson, en tidligere heksedoktor i Kapembwa som ligger langs Tanganyikasjøen. «Vær så snill og lær meg Guds ord. Jeg vil tjene ham.» Det er vanlig for OM teamet å oppleve at mennesker som har drevet med heksekunst kommer for å bli satt fri, men Wilson ville ha mer.

Han vokste opp med heksedoktorer i familien, og hadde hatt syner fra han var elleve år og de neste 25 årene. På søken etter mer makt, hadde han gått dypere og dypere inn i den spirituelle verden. I februar hadde Wilson falt mens han var på vei opp fjellet. Da han våknet, kunne han ikke bevege det høyre benet, og måtte bli båret ned igjen.

Da hadde han fått nok, nå ville ikke Wilson være kontrollert av åndsmaktene lenger selv om det betydde at han ville miste makt og velstand. Han ba Clement, en OM medarbeider, om hjelp. «Vær så snill å kom til hjem til meg, be og brenn opp alle trolldomsgjenstandene», var Wilson's inderlige bønn.

To ganger daglig byttet team fra OM på å fylle huset hans med lovsang og bønn, samtidig som de fortalte ham hvor viktig Jesus var som kunne bryte åndsmaktenes lenker.

«Jeg har opplevd at mange har kommet til forbønn, for så å vende tilbake til trolldom og heksekunst», forteller OM medarbeider Abbie Corbie, «men Wilson ønsker å ha fred med Gud fra nå av». Med helbredet ben, gikk Wilson rundt i landsbyen og fortalte om det nye livet han hadde fått. Han gikk fra dør til dør, for å dele med tidligere kunder at Jesus alene hadde makten og at de burde sette fyr på amulettene han hadde gitt dem. «Alle vet at han var en stor heksedoktor; nå kan vitnesbyrdet hans ha stor innvirkning på folk», sa Clement. «Vi må investere tid og krefter på ham slik at familien kan bli stående.

Da vil han kunne ha stor innflytelse langs breddene av innsjøen.» Vær med å be om Guds forsørgelse og beskyttelse over Wilson og familien hans, for de trenger å finne en ny inntektskilde.

FILIPPINENE : NYTT HÅP

I ti uker var Nora fra Tyskland frivillig medarbeider i Cebu. Hun deler litt om OM's læringsinstitutt som hjelper videregående elever å forberede seg til avsluttende eksamen:

Alternativt Lærings System (ALS) er en læringsinstitusjon for elever som har droppet ut av skolen, eller strøket til eksamen. Den ble etablert av OM, og medarbeiderne der streber etter å forvandle liv ved Den hellige ånd. Leder for teamet, Lyra, forteller at instituttet også lærer dem hvem de er i Kristus, noe som vil ha innvirkning på alle områder av livene deres. «De vil bli tryggere på seg selv, de vil bli i stand til å reflektere over erfaringer de gjør, lære å tilgi og ta i mot tilgivelse», sier hun. «De vil oppdage at i Jesus har de en ny familie.»

I løpet av ti år har ALS hatt mange ulike grupper elever, ansatte og tilholdssted. I dag er ALS ledet av Lyra, to lærere og noen internasjonale frivillige medarbeidere.

Mark har bestått alle eksamener, og studerer i dag kriminologi som han ønsker å ta bachelorgrad i. Han er også frivillig medarbeider for OM, og ser på staben og elevene der som familien sin.

May fullførte ikke videregående skole fordi familien hennes flyttet. Allikevel ønsket hun å støtte familien økonomisk. I løpet av studietiden forvandlet Gud livet hennes. I dag studerer hun til bachelorgrad i kristen pedagogikk; hun drømmer om å bli misjonær.

De fleste av elevene kommer fra dysfunksjonelle familier hvor det er misbruk av narkotika og andre stoffer, og livene deres bærer preg av misbruk og skilsmisser. Omtrent 80% av elevene består eksamen. Denne prosentraten er mye høyere enn for statlige skoler. Vær med å be om at hver av elevene vil kjenne Gud, og stole på Ham. Be om at ALS programmet vil møte deres fysiske, emosjonelle og åndelige behov, og at de vil bli åndelige mentorer for neste generasjon.

TAIWAN : BØNNERØKELSE

Hakkaene er en gruppe kulturelle buddister som 1/5 av befolkningen er en del av. På tross av dette, regner bare 0.2% seg som troende. Det er mange likheter mellom dem og kristne.

Hakkaene har et sterkt ønske om å hjelpe mennesker som ikke har det like godt som dem selv, og er blant de første til å yte hjelp ved natur-katastrofer. Identiteten deres er sterkt knyttet til familietradisjoner.

«At en Hakka blir en kristen er ensbetydende med å gi avkall på familien», forteller OMs medarbeider Solomon. «Hakkaene tror at de dødes og levendes verden er knyttet sammen og øver innflytelse på hverandre. Kristne blir oppfattet som ulydige sønner og døtre som ikke vil tilbe forfedrene, og denne mangelen på oppfyllelse av familiære plikter skaper spenninger.»

«Det er viktig å vinne familieoverhoder som i sin tur vil lede resten av familien til Kristus», legger han til. Solomon og Ken jobber ved OM's senter hvor det holdes bibelstudier for unge voksne, og hvor de har bibliotek og fasiliteter for å kunne nå ut i nærmiljøet. Teamet jobber i samarbeid med Hakkakirker gjennom opplegg for barn og korttidsteam.

«Det tar tid å fortelle evangeliet på en måte som lokalbefolkningen kan forstå, gitt den kulturelle bakgrunnen», forklarer pastor og OM partner Richard Huang. «Vi må hjelpe dem å forstå at kristne ikke glemmer forfedrene sine, men lære dem at vi må gå helt tilbake til vår Skaper for å finne våre sanne røtter. Hakkaene bruker røkelse når de ber til forfedrene; vi lærer at våre bønner er som røkelse for Gud, og at vi må anerkjenne ham som kilden til våre første forfedre.»

«Vi måler suksess (i tjenesten) på hvorvidt hakkaene mobiliseres til misjon. Et mål for disippelgjøringen er at de også får tak på visjonen om at alle nasjoner skal få kjenne Gud», forteller Solomon. Han håper å se teamet vokse slik at de kan organisere flere arrangementer for å hjelpe allerede etablerte menigheter å nå ut.

«Vi trenger å legge til rette for flere muligheter til å nå hakkaene med evangeliet, og for at de skal kunne fortelle de gode nyhetene til resten av verden.»

MIDT-ØSTEN : IKKE GLEMT

«Jeg vet om en tretti år gammel mann som gråt da han holdt en bibel for første gang», sa OM's medarbeider Margaret, da hun gjenfortalte det følelsesladete møtet med en som hungrer etter å få mer av Guds ord i Kurdistan. «Et ungt kurdisk par strevde med at deres folkeslag ikke er nevnt i Koranen, men denne etniske gruppen nevnes i den bibelske fortellingen om de som ble berørt av Den hellige ånd i Jerusalem på pinsedag,» sa hun, «selv om kurderne kan føle seg som et glemt folk, er de ikke glemt av Gud».

I etterkant av at Kurdistan nylig ikke fikk sin uavhengighet fra Irak, opplever mange i regionen stor spenning og usikkerhet. OM's partnere i området kunne fortelle at 100 mennesker fra den religiøse minoritetsgruppen Kakai, flyktet fra Kirkuk sterkt traumatisert av grusomhetene de hadde vært vitne til. OM har også et sterkt ønske om å hjelpe syriske flyktinger i Kurdistan ved å møte fysiske og åndelige behov blant flyktingene.

«Hele familier er interessert i å lære mer om hva som står i Bibelen gjennom DBS (Disippeltrenings Bibelstudie)», forteller Margaret, «men vi mangler fortsatt godkjenning fra myndighetene slik at vi kan fortsette med prosjektarbeidet». Be om at vi skal bli bevart midt i disse utfordringene; de praktiske, som bensinmangel, til åndelige hindringer. «En syrisk kurder gikk inn i en stor flyktingeleir og fortalte alle at han ville bli kristen», forteller Margaret i beundring over frimodigheten hans. «Hvis vi bare fikk ut budskapet (om Jesus) ville halve leiren følge Jesus Kristus», fortalte mannen henne. Be om at den rette døren skal åpne seg for OM slik at vi kan komme inn på steder i Kurdistan og møte dem som hungrer etter Guds ord. Be for steder i Irak og Syria som er rammet av krigen, at deres åndelige hunger må bli møtt i Jesus.

MEXICO : KRAFTEN I GODE FORBILDER

Responsen Logos Hope fikk på sitt første besøk til Veracruz har vært overveldende, med over 100.000 besøkende om bord i løpet av de to første ukene, inkludert gjest nummer syv millioner(!) siden skipet ble satt inn i tjeneste for ni år siden.

Teamene har tatt imot store menneskemengder om bord. De har også reist ut på besøk til lokale menigheter, for å oppmuntre og motivere kristne til større engasjement for misjon.

Pastor Jaime Rojas Enriquez ga mannskapet om bord en varm velkomst. Wan Li Haw (Øst Asia) vitnet om en vanskelig periode i livet: «Fra jeg var ganske ung lette jeg etter Gud, men ingen fortalte meg om ham.»

Da Wan Li var 22 år gammel kom hun ut for en alvorlig ulykke, men kom seg igjen på mirakuløst vis. «Jeg vet at Gud ga meg en ny sjanse, og jeg lovet å tjene ham hver dag resten av mitt nye liv», fortalte hun.

Omar og Nancy lyttet mens tårene rant av takknemlighet over at sønnen hadde overlevd livstruende sykdom. «Vi tror Gud har en plan for Omar», sa Nancy. «I løpet av møtet fortalte Gud meg at denne tøffe prøvelsen ikke måtte glemmes, den ville gi fornyet styrke hver dag og oppmuntre oss til å gå videre.» Shinya Funakoshi (Japan) fortalte at «faren min kom til denne kirken for 35 år siden!» Så viste han frem et bilde, og sa: «Jeg blir veldig rørt over at faren min var akkurat her i denne kirken, og at selv om han kanskje ikke kommer tilbake til Mexico, så vil vi se ham igjen i Himmelen.»

Pastor Enriquez takket mannskapet for at de hadde deltatt, og oppmuntret menigheten til å sende misjonærer til unådde steder. «Herren ber oss om å forlate komfortsonen vår, og gå ut i verden», sa pastoren.

Budskapet hans nådde hjertene til to brødre: 19 år gamle Arturo og 18 år gamle Andres, begge medlemmer i ungdomsgruppen, sa de var villige til å begynne misjonstjeneste.

«Vi er så oppmuntret av vitnesbyrdene fra disse skjønne menneskene fra Asia. Hvis de kan reise verden rundt, kan vi ved Guds nåde gjøre det samme», sa han.

Takk for all forbønn og støtte til OM's arbeid verden over.

Jaime Rojas

© 2018 Operasjon Mobilisering Norge

Tangen 11, 4608 Kristiansand

Telefon 380 99 765

info.no@om.org

www.om.org/no

TeenStreet 2018

Meld deg på i dag!

www.om.org/no/content/teenstreet

